

var en forbenet, bureaukratisk Fremtoning. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er kompetent til at udtale saa haard en Dom, men jeg vil gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at han var konsekvent, for saa vidt som han udtalte sig med akkurat lignende Kompetence om næsten alt muligt mellem Himmel og Jord, lige fra de „smaa sorte“ paa Jernbanerestauranterne og til de mest ophøjede storpolitiske Problemer.

Min Kollega det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) henvendte nogle Ord til den højtærede Justitsminister angaaende Medicinalreformen og udtalte, at han var i Grunden enig med Mindretallet i Kommissionen. Her er jeg ikke enig med min Kollega, idet jeg er enig med Flertallet, det Flertal, som hævdede, at den Fordel, man vilde opnaa ved fuldstændig at gøre Lægerne i Offentlighedens Tjeneste til Embedsmænd, vilde koste alt for meget i Forhold til den Nytte, det vilde gøre. Her synes jeg, man med Rette kan sige, at saa længe vi kan finde os i Sammenblandingen af offentlig og privat Virksomhed i vor Retspleje, kan vi sandelig med endnu større Ro finde os i det i vort Lægevæsen.

Saa bemærkede det ærede Medlem fra Saks-købing til den højtærede Justitsminister, at han meget vilde lægge ham paa Sinde snart at gennemføre en Ligsynslov, og det motiveredes derved, at vi paa den Maade vilde faa en bedre Dødelighedsstatistik. Ogsaa her vil jeg som kommunal Mand tage Afstand fra min Kollega, det ærede Medlem fra Saks-købing. Hvis han havde fulgt med i Sogneraadstidenden, vilde han have set, at dette Spørgsmaal i de senere Tider er blevet drøftet rundt omkring i Sogneraadforeningerne. Nogle Steder er de komne til det Resultat, at de vilde gaa over til Lægesynd, fordi de slet ingen Ligsynsmænd kunde faa, og man ikke kan tvinge Folk til at være Ligsynsmænd. Andre Steder, navnlig i fattige eller tyndt befolkede Egne og paa smaa Øer, har man faaet Betænkelighed i Retning af, at det vilde blive alt for dyrt ved Lov at fastslaa, at Ligsyn altid skulde foretages af Læger. For at konstatere Dødens Indtræden er det ikke nødvendigt; og hvis det kun gælder om, som min Kollega sagde, at skaffe en bedre Dødelighedsstatistik, kan jeg forsikre ham om, at den højtærede Justitsminister ad rent administrativ Vej, uden Spor af Lovgivning, vil kunne udvirke dette. Hvis der blot paa Ligsynsmændenes Attester bliver indført en ny Rubrik, hvor der staar i Spørgeform: Hvilken Læge behandlede sidst den afdøde?, og denne At-

test indgaar til Distriktslægen, og Distriktslægen sender Spørgeskema til vedkommende Læge: Hvad var Deres Diagnose, hvad døde denne Mand af?, fik man ved et Minimum af Ulejlighed for Lægerne og med betydelig Besparelse opnaaet akkurat det samme for Dødelighedsstatistikens Vedkommende, som man vilde opnaa ved at gennemføre en muligvis ret kostbar Ligsynslov.

Den højtærede Trafikminister har unægtelig faaet en Mængde Beter paa sit Regnebræt, og jeg har glædet mig ved at se det venlige, næsten huldsalige Aasyn, hvormed den højtærede Trafikminister har hørt paa alt dette. Det forstaar jeg saa godt, thi den højtærede Trafikminister har aldrig været Rigsdagsmand, og derfor kan han umuligt have noget Ansvar hverken for vedtagne eller ikke vedtagne Love; og fremdeles har den højtærede Trafikminister endnu kun været i sit Embede i saa kort Tid, at han heller ikke som Minister kan have sat ret meget af sin Uskyldighed til. Jeg skal ikke til den højtærede Minister sige andet end dette, at jeg med Hensyn til de Betragtninger, som min Partifælle, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) forleden fremsatte, dels med Hensyn til Broen over Storstrømmen, dels med Hensyn til en forbedret Route mellem Jylland og Sjælland, fuldstændig kan slutte mig til baade hans Konklusion og Argumentation. Jeg vil være fuldkommen tilfreds, hvis jeg med en lille Forandring i den dagligdags Vending kan opnaa dette, at vi alle er Jyder for Trafikministeren. Jeg er tilfreds, hvis vi kan opnaa, at Trafikministeren siger: Saa længe Landet ikke har Raad til at binde nye store Kapitaler i forbedrede Driftsmidler, saa længe maa ogsaa de Syd paa finde sig i at vente. Kommer den Dag, da vi faar Raad til at binde store nye Kapitaler i forbedrede Driftsmidler, mener jeg, at den indenlandske Trafik har Krav paa at komme, om ikke i første Linie, saa dog i samme Linie som Forbindelsen Syd paa. Hvad jeg tænker paa, behøver jeg ikke at sige; jeg er selvfølgelig ogsaa enig med det ærede Medlem for Horsens Landkreds i, at den bedste Forbindelse vilde være den mellem Hou og Refsnæs. Jeg takker for Resten ogsaa min Partifælle, det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), for den Tilslutning, han gav til denne Tanke.

Til dette ærede Medlem kan jeg endvidere sige, at den Tale, han holdt til Bedste for en Udvidelse af Esbjerg Fiskerihavn, kan jeg ligeledes slutte mig til; og